

Sentencja

Artykuł 7 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że na rynku, na który wywierały wpływ praktyki antykonkurencyjne mające znamiona zmowy dotyczącej określenia i podwyżki cen towarów, sądem – mającym jurysdykcję międzynarodową oraz właściwość miejscową do rozpoznania w oparciu o łącznik miejsca urzeczywistnienia się szkody powództwa o naprawienie szkody spowodowanej przez owe praktyki sprzeczne z art. 101 TFUE – jest sąd, w którego obszarze właściwości przedsiębiorstwo uznające się za poszkodowane kupiło towary, na które porozumienie to wywarło wpływ, względnie – w przypadku zakupu towarów przez owo przedsiębiorstwo w wielu miejscach – sąd, w obszarze właściwości którego znajduje się siedziba owego przedsiębiorstwa.

(¹) Dz.U. C 161 z 11.5.2020.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 15 lipca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā apgabaltiesa – Łotwa) – „Latvijas dzelzceļš” VAS / Valsts dzelzceļa administrācija

(Sprawa C-60/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Transport kolejowy – Dyrektywa 2012/34/UE – Jednolity europejski obszar kolejowy – Artykuł 13 ust. 2 i 6 – Dostęp do obiektów infrastruktury usługowej i usług związanych z koleją – Rozporządzenie (UE) 2017/2177 – Przekształcanie obiektów – Uprawnienia organu regulacyjnego]

(2021/C 349/11)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Administratīvā apgabaltiesa

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: „Latvijas dzelzceļš” VAS

Druga strona postępowania: Valsts dzelzceļa administrācija

przy udziale: „Baltijas Ekspresis” AS

Sentencja

- 1) Artykuł 13 ust. 2 i 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego należy interpretować w ten sposób, że obowiązek zapewnienia wszystkim przedsiębiorstwom kolejowym niedyskryminacyjnego dostępu do obiektów infrastruktury usługowej w rozumieniu art. 3 pkt 11 tej dyrektywy, o których mowa w pkt 2 załącznika II do tej dyrektywy, nie może zostać nałożony na właścicieli takich obiektów, którzy nie są ich operatorami.
- 2) Artykuł 13 ust. 6 dyrektywy 2012/34 należy interpretować w ten sposób, że nie ma on zastosowania do sytuacji, w której właściciel budynku mieszczącego obiekt infrastruktury usługowej w rozumieniu art. 3 pkt 11 tej dyrektywy, który jest używany, zamierza rozwiązać stosunek najmu dotyczący tego budynku w celu ponownego przeznaczenia go na własny użytek.

(¹) Dz.U. C 161 z 11.5.2020.